

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27
21000 Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu ovog suda Jerki Kovačić Garac, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Biljane Pejić iz Splita, R. K. Jaretova 3, OIB: 36885331617, zastupana Petre Dulčić Kardum, odv. u Splitu, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 32, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 9. rujna 2026. u nazočnosti pun. tužiteljice Petre Dulčić Kardum, odv. u Splitu i pun. tuženika Renate Grabovac, dipl.iur., objavljene 2. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

"1. Nalaže se tuženiku Croatia osiguranje d.d., Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862 da tužiteljici Biljana Pejić iz Splita, R.K. Jaretova 3, OIB: 36885331617, na ime naknade imovinske štete s osnove izgubljene zarade isplati iznos od 13.475,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od 15.05.2016. po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, tekućima na:

- na iznos od 196,78 EUR od 15.05.2016.g. pa do isplate
- na iznos od 196,78 EUR od 15.06.2016.g. pa do isplate
- na iznos od 196,78 EUR od 15.07.2016.g. pa do isplate
- na iznos od 196,78 EUR od 15.08.2016.g. pa do isplate
- na iznos od 196,78 EUR od 15.09.2016.g. pa do isplate
- na iznos od 196,78 EUR od 15.10.2016.g. pa do isplate
- na iznos od 196,78 EUR od 15.11.2016.g. pa do isplate
- na iznos od 196,78 EUR od 15.12.2016.g. pa do isplate
- na iznos od 196,78 EUR od 15.01.2017.g. pa do isplate
- na iznos od 214,34 EUR od 15.02.2017.g. pa do isplate
- na iznos od 187,80 EUR od 15.03.2017.g. pa do isplate
- na iznos od 217,81 EUR od 15.04.2017.g. pa do isplate

- na iznos od 189,53 EUR od 15.05.2017.g. pa do isplate
- na iznos od 22,61 EUR od 15.06.2017.g. pa do isplate
- na iznos od 83,16 EUR od 15.07.2017.g. pa do isplate
- na iznos od 117,17 EUR od 15.08.2017.g. pa do isplate
- na iznos od 103,92 EUR od 15.09.2017.g. pa do isplate
- na iznos od 117,17 EUR od 15.10.2017.g. pa do isplate
- na iznos od 114,22 EUR od 15.11.2017.g. pa do isplate
- na iznos od 77,62 EUR od 15.12.2017.g. pa do isplate
- na iznos od 80,99 EUR od 15.01.2018.g. pa do isplate
- na iznos od 84,36 EUR od 15.02.2018.g. pa do isplate
- na iznos od 119,70 EUR od 15.03.2018.g. pa do isplate
- na iznos od 89,55 EUR od 15.04.2018.g. pa do isplate
- na iznos od 109,75 EUR od 15.05.2018.g. pa do isplate
- na iznos od 34,51 EUR od 15.06.2018.g. pa do isplate
- na iznos od 93,36 EUR od 15.07.2018.g. pa do isplate
- na iznos od 182,81 EUR od 15.08.2018.g. pa do isplate
- na iznos od 182,81 EUR od 15.09.2018.g. pa do isplate
- na iznos od 182,81 EUR od 15.10.2018.g. pa do isplate
- na iznos od 182,81 EUR od 15.11.2018.g. pa do isplate
- na iznos od 182,81 EUR od 15.12.2018.g. pa do isplate
- na iznos od 182,81 EUR od 15.01.2019.g. pa do isplate
- na iznos od 215,67 EUR od 15.02.2019.g. pa do isplate
- na iznos od 215,67 EUR od 15.03.2019.g. pa do isplate
- na iznos od 217,66 EUR od 15.04.2019.g. pa do isplate
- na iznos od 217,66 EUR od 15.05.2019.g. pa do isplate
- na iznos od 217,66 EUR od 15.06.2019.g. pa do isplate
- na iznos od 217,66 EUR od 15.07.2019.g. pa do isplate
- na iznos od 205,78 EUR od 15.08.2019.g. pa do isplate
- na iznos od 205,78 EUR od 15.09.2019.g. pa do isplate
- na iznos od 205,78 EUR od 15.10.2019.g. pa do isplate
- na iznos od 205,78 EUR od 15.11.2019.g. pa do isplate
- na iznos od 205,78 EUR od 15.12.2019.g. pa do isplate
- na iznos od 205,78 EUR od 15.01.2020.g. pa do isplate
- na iznos od 239,88 EUR od 15.02.2020.g. pa do isplate
- na iznos od 239,88 EUR od 15.03.2020.g. pa do isplate
- na iznos od 242,04 EUR od 15.04.2020.g. pa do isplate
- na iznos od 242,04 EUR od 15.05.2020.g. pa do isplate
- na iznos od 242,04 EUR od 15.06.2020.g. pa do isplate
- na iznos od 242,04 EUR od 15.07.2020.g. pa do isplate
- na iznos od 238,87 EUR od 15.08.2020.g. pa do isplate
- na iznos od 238,87 EUR od 15.09.2020.g. pa do isplate
- na iznos od 238,87 EUR od 15.10.2020.g. pa do isplate
- na iznos od 238,87 EUR od 15.11.2020.g. pa do isplate
- na iznos od 238,87 EUR od 15.12.2020.g. pa do isplate
- na iznos od 238,87 EUR od 15.01.2021.g. pa do isplate
- na iznos od 259,09 EUR od 15.02.2021.g. pa do isplate
- na iznos od 259,09 EUR od 15.03.2021.g. pa do isplate
- na iznos od 261,35 EUR od 15.04.2021.g. pa do isplate
- na iznos od 261,35 EUR od 15.05.2021.g. pa do isplate
- na iznos od 261,35 EUR od 15.06.2021.g. pa do isplate

- na iznos od 261,35 EUR od 15.07.2021.g pa do isplate
- na iznos od 261,35 EUR od 15.08.2021.g pa do isplate
- na iznos od 261,35 EUR od 15.09.2021.g pa do isplate
- na iznos od 261,35 EUR od 15.10.2021.g pa do isplate
- na iznos od 261,35 EUR od 15.11.2021.g pa do isplate
- na iznos od 261,35 EUR od 15.12.2021.g pa do isplate
- na iznos od 261,35 EUR od 15.01.2022.g pa do isplate

te da joj počev od 01.01.2022. pa nadalje na ime imovinske štete s osnove izgubljene zarade plaća mjesečni iznos od 261,35 EUR najkasnije do svakog 15-og u mjesecu za tekući mjesec zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 16-og u mjesecu pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena,

2. Nalaže se tuženiku Croatia osiguranje d.d., Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862 da tužiteljici Biljana Pejić iz Splita, R.K. Jaretova 3, OIB: 36885331617, nadoknadi trošak parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, tekućom od presuđenja do isplate, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe."

II. Dužna je tužiteljica u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 384,80 EUR.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je pred ovim sudom dana 9. svibnja 2017. podnijela tužbu protiv tužene radi naknade imovinske štete. U tužbi navodi kako je dana 12. kolovoza 2014. u prodajnom prostoru trgovine „Konzum“ u Splitu, a ujedno poslodavca tužiteljice, tijekom obavljanja uobičajenih redovnih zadataka došlo do nesretnog slučaja kada je tužiteljici pri popunjavanju polica bezalkoholnih pića jedna od boca s gornje police pala na nogu i tako je ozlijedila. Navodi se kako je tužiteljica predmetnu ozljedu zadobila na radu dok je obavljala redovne radne zadatke te se u svemu pridržavala uputa poslodavca. Nadalje se navodi kako poslodavac tužiteljice ima sklopljenu policu osiguranja odgovornosti prema djelatnicima s tuženikom pod brojem:007624112976, koja polica obuhvaća naknadu cjelokupne nastale štete između ostalog povredom tijela i/ili zdravlja. Ističe kako je u opisanom štetnom događaju tužiteljica zadobila tjelesne ozljede zbog kojih je provodila dugotrajno liječenje tijekom kojeg je do danas privremeno nesposobna za rad počevši od dana štetnog događaja. Tužiteljica u tužbi navodi kako je do travnja 2016. primala plaću odnosno naknadu plaće za vrijeme korištenja bolovanja u 100% iznosu plaće koju je ostvarivala prije predmetnog bolovanja. Nadalje, nakon 18 mjeseci neprekidnog bolovanja tužiteljica je s osnova naknade za bolovanje koju prima od HZZO-a prima 50% iznosa plaće koju je ostvarivala prije bolovanja. Napominje kako je tužiteljica naknadu plaće u iznosu od 50% pune plaće trebala primati od ožujka 2016., ali joj je u ožujku 2016. isplaćena puna naknada plaće pa je greška HZZO-a ispravljena u narednim mjesecima odbijanjem iznosa 200,00 kuna od obračunate naknade za tekući mjesec. Zaključno

ističe kako se tužiteljica obratila tuženici u mirnom postupku radi naknade štete, ali tuženica nije nadoknadila cjelokupno nastalu štetu. Tužiteljica je konačno uredila tužbeni zahtjev podneskom od dana 17. ožujka 2022. i sve u skladu s provedenim financijsko – knjigovodstvenim vještačenjem, odnosno dopune istog od dana 16. rujna 2021. i to na način da potražuje od tužene na ime izgubljene zarade iznos od 101.527,39 kuna s pripadajućim kamatama od dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate, te u ubuduće na ime rente mjesečni iznos od 1.969,14 kuna, sve to uz potraživanje troškova postupka s pripadajućim kamatama od presuđenja do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tužena ističe kako osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti. Navodi kako je ranije u vezanom spisu pod poslovnim brojem Pr-1135/15 istaknula prigovor suodgovornosti tužiteljice zbog neoprezno obavljenog radnog zadatka i prigovor sporne uzročno-posljedične veze, te kako iste prigovore ističe i u ovom predmetu. Osporava u cijelosti potraživanje na ime razlike plaće za vrijeme trajanja bolovanja jer smatra da ukoliko je tužiteljici priznata ozljeda na radu i u uzročnoj vezi je s istom – u razdoblje privremene nesposobnosti za rad plaća se isplaćuje u 100% iznosu. Zaključno, predlaže tužbeni zahtjev odbiti u cijelosti uz nalog tužitelju da nadoknadi tuženom troškove ovog postupka. Tijekom postupka tužena navodi kako je kod tužiteljice rješenjem HZMO-a utvrđen djelomičan gubitak radne sposobnosti pa ista nije trebala biti umirovljena već se zaposliti prema preostaloj radnoj sposobnosti, stoga tužiteljica nema pravo na naknadu s naslova izguljene zarade, kao ni rentu s naslova razlike plaće/invalidske mirovine. Također je istakla i prigovor iscrpljenosti limita osigurateljnog pokrića po polici osiguranja broj 007624121537.

3. Tijekom postupka sud je proveo dokaze pregledom prijave ozljede na radu od dana 25. kolovoza 2014. (list broj 5-8), izjave tužiteljice od dana 13. kolovoza 2014. (list broj 60), odštetnog zahtjeva od dana 16. ožujka 2017. (list broj 24-25), police osiguranja odgovornosti br. 007624121537 od dana 31. prosinca 2014. (list broj 31-32), uvjeta za osiguranje od izvanugovorne (javne) odgovornosti od dana 1. siječnja 2006. (list broj 33-34), potvrde o isplaćenoj plaći (list broj 43), izlista rekapitulacije primanja i isplate solidarne pomoći (list broj 44-47), podataka o utvrđenoj nadoknadi plaće za razdoblje od 1. travnja 2016. do 30. travnja 2017. (list broj 52-54), rješenja HZZO-a, Split, klasa: UP/I-502-03/17-01/59, ur.broj: 338-17-81-17-10 od dana 29. lipnja 2017. (list broj 63-65), rješenja HZZO-a, Split, klasa: UP/II-502-03/17-01/639, ur.broj: 338-01-21-17-05 od dana 27. rujna 2017. (list broj 71-72), rješenja HZZO-a, Split, klasa: 141-02/18-01/03364751084, ur.broj: 341-18-05/3-18-026702 od dana 15. svibnja 2018. (list broj 80-81), rješenja HZZO-a, Split, klasa: UP/I-141-02/18-01/03364751084, ur.broj: 341-18-05/3-18-32097 od dana 30. srpnja 2018. (list broj 82-84), platnih lista tužiteljice za razdoblje od siječnja 2017. do lipnja 2018. (list broj 142-162), dopisa HZMO-a Split od dana 15. lipnja 2021. (list broj 174), spisa ovog suda pod broj Pr-1135/2015, presude ovog suda pod br. Pr-1135/2015 od 10. siječnja 2022., tužbe tužiteljice u predmetu ovog suda pod broj Pr-67/22, nalaza i mišljenja stalne sudske vještakinje za medicinu rada mr.sc. Milane Varinac-Barač dr.med.spec. medicine rada od dana 15. siječnja 2021. (list broj 122-124), financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem Forum revizije d.o.o., a po stalnoj sudskoj vještakinji za računovodstvo i financije Darki Ceciće, dipl.oec. od dana 23. kolovoza 2021. (list broj 175-181), dopune vještačenja Forum reviziju d.o.o. od dana 16. rujna 2021., a po stalnoj sudskoj vještakinji za računovodstvo i financije Darki Ceciće, dipl.oec. (list broj 191-195), očitovanja i dopune nalaza i mišljenja Forum revizije d.o.o., a po stalnoj sudskoj vještakinji za računovodstvo i financije Darki Ceciće, dipl.oec. od dana 5.

studenog 2021. (list broj 216-219), 4. veljače 2022. (list broj 243-245) i 16. ožujka 2022. (list broj 255-258) pa je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka donio odluku.

4. Temeljem citiranih dokaza Općinski sud u Splitu je odlukom broj Pr-342/17 od 16. svibnja 2022. usvojio tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti.

5. Odlučujući o pravodobnoj žalbi tuženika Županijski sud u Zagrebu je odlukom broj Gžr-2435/22 od 7. ožujka 2023. ukinuo presudu Općinskog suda u Splitu pod poslovnim brojem Pr-342/17 od 16. svibnja 2022., te predmet vratio sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

6. U nastavljenom dijelu postupka tužiteljica je ustrajala u postavljenom tužbenom zahtjevu, u bitnome ističući kako je tužiteljica radeći kao prodavačica u trgovačkom društvu Konzum d.d., koji je u vrijeme ozljeđivanja tužiteljice je bio značajni pravni subjekt, pa da je imao obvezu pokušati zaposliti tužiteljicu sa preostalom radnom sposobnošću. Naime, kako je imao obvezu kvotnog zapošljavanja osoba sa invaliditetom, što da isti nije učinio iako je tužiteljica to zatražila pozivom u nadležnu službu poslodavca. U konkretnom slučaju tužiteljica kao prodavačica sa invaliditetom na tržištu rada da ne može naći posao.

Glede navoda tuženika vezanih za opravdanost trajanja privremene nesposobnosti tužiteljice za rad i to do dana 7. srpnja 2015. g., tužiteljica je istakla kako je vještakinja medicine rada navela da je liječnik kirurg naveo da je stanje definitivno, to da je značilo da se postupak za ocjenu radne sposobnosti može pokrenuti, na tijek kojeg postupka tužiteljica nije mogla utjecati. Dakle, za ovaj postupak da je irelevantno mišljenje vještaka medicine rada kako je tužiteljica radno nesposobna bila do 7. srpnja 2015. g., jer je tek od tog trenutka izabrani liječnik tužiteljice mogao pokrenuti postupak radi utvrđenja radne sposobnosti pred nadležnim tijelom HZMO-a, dok osiguranik tijekom trajanja tog postupka ima pravo na bolovanje i naknadu plaće. Suprotno navodima tuženika, da je tužiteljici rješenjem HZMO-a bio utvrđen djelomični gubitak radne sposobnosti u trenutku kada je ista bila 53 godine stara, pa nije mogla steći pravo na profesionalnu rehabilitaciju. Gubitak u imovini tužiteljice tj. gubitak u zaradi koja je predmet ovog spora da je nesporno posljedica ozljeđivanja tužiteljice u štetnom događaju koji se dogodio dok je izvršavala radne zadatke za osiguranika tuženika. Stoga, da je tuženik odgovoran za štetu koju ju je pretrpjela tužiteljica. Prava koja je tužiteljica stekla na temelju upravnih postupaka, da ne mogu dovesti u pitanje pravo tužiteljice u ovom postupku te ne mogu ići na štetu tužiteljice. Na koncu, neovisno o osnovanosti rentnog zahtjeva, tužiteljici svakako, a osnovom pozitivnih propisa temeljem kojih je određena privremene nesposobnost za rad i naknada plaće za vrijeme trajanja iste, pripada pravo na naknadu imovinske štete zbog izgubljene zarade u visini koju predstavlja razlika njene plaće prije bolovanja i naknade plaće od 50% plaće nakon proteka 18 mjeseci neprekidnog bolovanja, pa sve do početka isplate invalidske mirovine, kada je po sili zakona prestala privremena nesposobnost za rad tužiteljice.

U odnosu na prigovor limita police, tužiteljica je navela da je tuženik već u trenutku kada je postavljen rentni zahtjev, a što je bilo prije zaključenja prethodnog postupka, obzirom na prirodu rentnog zahtjeva, mogao znati da će takvom vrstom zahtjeva biti iscrpljen limit, pa je mogao predložiti i dokaze u prilog osnovanosti prigovora. Ako se prihvati prigovor limita police, tada da je osnovano uračunavati

isključivo iznose isplaćene na ime glavnice naknade štete, a ne i iznose isplaćene na ime zakonskih zateznih kamata i troškova postupka.

6.1. Podneskom od 1. rujna 2026. tužiteljica je konačno precizirala tužbeni zahtjev na način da je zatražene iznose u kunama, izrazila u eurima kao službenoj valuti Republike Hrvatske i to prema fiksnom tečaju konverzije za prelazak s hrvatske kune na eure iznosi 7,53450 kn za 1 Eur (1 EUR=7,534,50 HRK).

7. U nastavljenom dijelu postupka tuženik je i nadalje osporavao tužbeni zahtjev tužiteljice u bitnome ističući kako je do sad tužiteljici isplaćen ukupan iznos od 22.329,71 EUR ,pa da je do iscrpljenja limita ostalo 9.523,76 EUR.

Nadalje, kako je Rješenjem nadležnog tijela HZMO-a od 15.svibnja 2018.tužiteljici bilo priznato pravo na invalidsku mirovinu i to u omjeru od 60% zbog ozljede na radu i 40% zbog ozljede koje nisu bile vezane za rad tužiteljice. Slijedom navedenog kako je kod tužiteljice došlo do djelomičnog gubitka radne sposobnosti, te da kod iste i nadalje postoji preostala radna sposobnost, za sve poslove sukladne njenoj stručnoj spremi. Nadalje, kako je liječenje tužiteljice provođeno do dana 7. srpnja 2015. g., potom da se održavalo postojeće stanje, te da se liječila zbog ozljede koju je pretrpjela izvan rada u 2016. g. Tuženik navodi kako je do travnja 2016. g. tužiteljica primila plaću u punom iznosu za vrijeme bolovanja, po vještaku medicine rada privremena nesposobnost s osnova ozljede da je trajala do srpnja 2015. g. iz čega da proizlazi da ne postoji razlika plaće koju tužiteljica u ovom postupku potražuje. Dakle, kod tužiteljice da i dalje postoji profesionalna sposobnost uz određena ograničenja, rehabilitacija da nije potrebna. Međutim, da se tužiteljica trebala prijaviti Zavodu za zapošljavanje radi pokušaja zapošljavanja s preostalom radnom sposobnošću, što ista nije učinila. Glede navoda punomoćnika tužiteljice da je tuženik prigovor limita istakao tek nakon zaključenja prethodnog postupka, tuženik je naveo kako u smislu odredbe članka 299 Zakona o parničnom postupku stranke mogu tijekom glavne rasprave iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze ako i bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti prije zaključenja prethodnog postupka što se u konkretnom slučaju i dogodilo. Štoviše, limit nije iscrpljen jer ga je nakon izvršenih isplata preostao daljnji iznos od 9.523,76 EUR. S tim u svezi, kako je i rješenjem broj Gžr-2435/24 od 7. ožujka 2023. g. navedeno uzeto u obzir, te se ukazuje kako se pitanje limita po polici mora uzeti u obzir. Na koncu, tuženik je istakao kako kod tužiteljice postoji preostala radna sposobnost, da tužiteljica nije ništa poduzela u cilju zapošljavanja s preostalom radnom sposobnošću, s toga da joj ne pripada pravo na naknadu štete zbog izgubljene zarade. Naime, u odnosu na razliku plaće, potom plaće invalidske mirovine da su utvrđeni mjesečni iznosi razlike za vrijeme privremene nesposobnosti za rad od travnja 2016. g. do lipnja 2018. g. Međutim, kako nije bilo sporno da je tužiteljica do travnja 2016. g. primala plaću u 100% iznosu, dok je vještakinja medicine rada privremenu radnu nesposobnost s osnovom predmetne ozljede cijenila zaključno do 7. srpnja 2015. g., iz navedenog da proizlazi kako ne postoji razlika plaće koja se od tuženika ovdje potražuje jer da je opravdano razdoblje s osnova ozljede koja je predmet spora zaključno s danom 7. srpnja 2015. g., i to isključivo s osnova ozljede iz 2014. g. Razdoblje od 1. srpnja 2018. g. otkada je tužiteljica u invalidskoj mirovini i od kada prima invalidsku mirovinu, za to razdoblje, zahtjev za isplatom da se ukazuje neosnovanim. Da je tužiteljica svojom voljom u invalidskoj mirovini iako ima preostalu radnu sposobnost, nije se pokušala zaposliti, s tim u svezi tuženik ističe da tužiteljici ne pripada pravo ni na isplatu rente pa da se tužbeni zahtjev tužiteljice kao neosnovan treba odbiti.

7.1. Glede konačno preciziranog tužbenog zahtjev tuženik je ustrajao u iznesenim navodima posebno ističući prigovor limita jer se u konkretnom slučaju radi o ugovorenom osiguranju u koje se uračunavaju sve dosadašnje isplate (glavnica, zatezne kamate i troškovi postupka) i osporavanja osnova tužbenog zahtjeva. Ovo iz razloga da je kod tužiteljice preostala profesionalna sposobnost, ali da se tužiteljica nije pokušala zaposliti s preostalom radnom sposobnošću, već je svojom voljom otišla u invalidsku mirovinu, s time u svezi tužbeni zahtjev tužiteljice kao neosnovan da treba odbiti i istu obvezati na snalažanje parničnog troška.

8. U ovoj fazi postupka, sud je izveo dokaze pregledom Privitka polici odgovornosti broj 007624121537 od 31. prosinca 2014., preslik podataka o likvidaciji od 9. rujna 2024., Nalog za doznaku o šteti 62IMOD1713 2017/3 (S-270/18-PR-254/23) s datumom likvidacije 9. rujna 2024., Nalog za doznaku o šteti 62IMOD1713 2017/2 s datumom likvidacije 6. travnja 2023., Nalog za doznaku o šteti IMOD1713/2017/1 s datumom likvidacije 20. travnja 2018., preslik naloga za isplatu od 20. ožujka 2017., Nalog za doznaku o šteti 62IMOD1953 2015/4 s datumom likvidacije 7. studenog 2022., Nalog za doznaku o šteti 62IMOD193/15/3 s datumom likvidacije 9. lipnja 2022., Nalog za doznaku o šteti 62IMOD1953/15/2 s datumom likvidacije 27. siječnja 2022., Nalog za doznaku o šteti 62IMOD1953/2015/1 od 23. prosinca 2015., pregledani su Uvjeti za osiguranje od izvanugovorne odgovornosti od 1. siječnja 2006. godine, izveden je dokaz dopunskim vještačenjem po vještaku spec. ortopedu dr. Željku Matutinoviću., izveden je dokaz vještačenjem po vještakinji spec. med. rada dr. Milani Varinac Barać; izveden je dokaz saslušanjem tužiteljice kao parnične stranke; izveden je dokaz pregledom u prvoj fazi izvedenih dokaza osobito pregledom izvješća o vještačenju kao i nadopuni izvješća o vještačenju sačinjenom po vještakinji dipl. oec. Darki Ceciće Forum revizija d.o.o.

9. Tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan.

10. Punomoćnici stranaka popisali su parnični trošak.

11. U ovoj fazi postupka nije bilo sporno:

- da je tužiteljica radeći kod osiguranika tuženika tvrtke Konzum d.d., izvršavajući uobičajene radne zadatke, dana 12. kolovoza 2014. doživjela nezgodu na radu;
- nije bilo sporna pasivna legitimacija tuženika, temeljem zaključene Police od odgovornosti broj 007624121537 od 31. prosinca 2014. koja je polica bila zaključena između tuženika i poslodavca tužiteljice Konzum d.d.;
- nije bilo sporno da je radi naknade neimovinske i imovinske štete tužiteljica vodila dva parnična postupka;
- nije bilo sporno da je u pravomoćno okončanom postupku pod poslovnim brojem Pr 1135/17 (Gžr685/22) tuženik isplatio tužiteljici ukupan iznos od 162.910,02 kn ili 21.621,88 eura;
- nije bilo sporno kako je do ukupnog limita po polici osiguranja u ukupnom iznosu od 240.000,00kn (31.853,47 eura) ,preostao iznos od kn 77.089,98 kn ili 10.231,59 eura;

- nije bilo sporno kako je rješenjem HZMO Područne službe Split od 15. svibnja 2018. tužiteljici priznato pravo na invalidsku mirovinu i to u omjeru 60% zbog ozljede na radu i 40% ozljede izvan rada;

- nije bilo sporno da je kod tužiteljice nastao djelomični gubitak radne sposobnosti uz kontra indikacije (duže stajanje, hodaње, čučanje, klečanje, hod po stepenicama i manipulacija težim teretima);

- nije bilo sporno da je Rješenjem HZMO-a Područna služba Split od 30. srpnja 2018. određen iznos invalidske mirovine i to od srpnja 2018., zbog djelomičnog gubitka radne sposobnosti u iznosu od 1.526,01 kuna.

12. U ovoj fazi postupka trebalo je utvrditi pripada li tužiteljici pravo na naknadu imovinske štete – izgubljene zarade kao i mjesečna renta za izgubljenu zaradu s osnova police osiguranja kojeg je poslodavac tužiteljice imao, sklopljenu sa tuženikom po odgovornosti prema djelatnicima po limitu štetnog događaja u iznosu od 240.000,00 kuna ili iznos od 31.853,47 EUR. Trebalo je utvrditi ulaze li iznosi isplaćeni s osnova kamata i troškova postupaka u iznos limita.

13. Odredbom čl. 1095. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15) propisano je da ako ozlijeđeni zbog potopne ili djelomične nesposobnosti za rad gubi zaradu, ili su mu potrebe trajno povećane, ili su mogućnosti njegovog daljnje razvijanja i napredovanja uništene ili smanjene, odgovorna osoba dužna je plaćati ozlijeđenomu određenu novčanu rentu kao naknadu za štetu.

14. Kada kod oštećenika nije došlo do gubitka opće radne sposobnosti, već je kod istog preostala radna sposobnost za obavljanje drugih poslova, štetu bi predstavljala eventualna razlika između plaće koju bi tužiteljica objektivno mogla ostvarivati s preostalom radnom sposobnošću i mirovine koju je primala., kako to proizlazi iz Rješenja HZMO-a od 15.svibnja 2018., kao i iz procjene sudske vještakinje medicine rada dr Milane Varinac Barač

Međutim, ovaj oblik štete tužiteljica mora dokazati prema općim pravilima o teretu dokazivanja.

U korektnom slučaju tužiteljica potražuje naknadu štete s osnove izgubljene zarade, na tužiteljici je teret dokaza, tj tužiteljica mora dokazati da se nije mogla zaposliti s preostalom radnom sposobnošću. Treba dokazati da zbog umanjena radne sposobnosti koje je nastalo kao posljedica štetnog događaja, ima gubitka na zaradi (Vrhovni sud RH, Rev-378/11 od 15. svibnja 2013.; Rev-966/21 od 7. rujna 2021; Rev-397/21 od 20. travnja 2021; Rev-2576/19 od 16. studenog 2022.).

15. U stranačkom iskazu tužiteljica je navela kako je nakon sporne nezgode bila na bolovanju, isključivo zbog posljedica baš nezgode koja se dogodila dana 12. kolovoza 2014., nakon bolovanja da se nije vratila na posao kod tuženika. Od 2017. da je u mirovini, na upit suda izričito je iskazala da se nikada nije prijavila Hrvatskom zavodu za zapošljavanje radi moguće prekvalifikacije, niti da je nakon nezgode tražila drugi posao preko nadležnog zavoda za zapošljavanje. Međutim, kako je ipak putem telefona kontaktirala nekoliko privatnih poslodavaca tražeći zaposlenje na lakšim poslovima (npr. rad na računalu, agencija za provođenje anketa Puls), da su je svi odbili zbog ograničenja , a pisanim putem da se nije obratila ni jednom poslodavcu.

Po zaprimanju rješenja o mirovini da je kontaktirala Odjel za ljudske resurse Konzuma, tražeći drugo radno mjesto, koje bi odgovaralo preostaloj radnoj sposobnosti, u tom trenutku da nije postojalo odgovarajuće radno mjesto, potom da ih nije kontaktirala, iako je kod njih radila više od 11 godina prije štetnog događaja.

16. Vještak dr. Željko Matutinović ostao je u cijelosti kod zaključka iz vještva sačinjenog u prvoj fazi postupka.

17. Vještakinja spec. medicine rada dr. Milana Varinac Barač u dopunskom vještvu na ročištu održanom dana 04.rujna 2024.zaključila je,te dodatno obrazložila kako su kod tužiteljice kao posljedice štetnog događaja u omjeru od 60%prevalentno direktno utjecale na smanjenje radne sposobnosti uz postojanje preostale radne sposobnosti, u omjeru od 40% . U ocjeni smanjenja radne sposobnosti da su utjecale posljedice ozljede koje je tužiteljica pretrpjela 2016. To zapravo znači da tužiteljica u prvom redu zbog posljedica ozljede u navedenom omjeru više ne može obavljati poslove koje je do tada obavljala (poslove prodavača). Međutim, kako tužiteljica može obavljati sve druge poslove sukladno njenoj naobrazbi i sposobnostima, i to poslove koji ne zahtijevaju duže stajanje, hodaње, čučanje, klečanje, hod po stepenicama ni manipulaciju težim teretima.

Vještakinja je ponovno istaknula kako posljedice predmetnih ozljeda kod tužiteljice ne dovode do potpunog gubitka radne sposobnosti, samo do smanjena radne sposobnosti uz opisana radna isključenja. Nadalje, kako je u postupku pod brojem Pr-342/17 procjenu dala temeljem dokumentacije kao i ocjene nadležnog tijela za vještačenja HZMO-a, te kako bi smanjene radne sposobnosti sa preostalom radnom sposobnosti, s aspekta spec. medicine rada, nastalo i da tužiteljica nije imala drugih bolesti. S aspekta medicine rada njena radna sposobnost sa osnova predmetne ozljede da je smanjena za više od polovice u odnosu na zdravog osiguranika (60%). Očitujući se na navode tužitelja je li u obzir uzela činjenicu da je HZMO prilikom određivanja omjera i osnove gubitka radne sposobnosti, ozljeda sudekov sindrom i kontraktura zglobova, te uzročno-posljedično isključili od ozljeda zadobivenih u štetnom događaju, dok da je vještak spec. ortoped Matutinović uzročno povezao dijagnozu sudekovog sindroma sa posljedicom štetnog događaja. Vještakinja je iskazala kako se kod donošenja omjera te uzroka smanjena radne sposobnosti tužiteljice u cijelosti složila s omjerom utvrđenim od nadležnog tijela HZMO-a, pri tome ne ulazeći temeljem čega i kojih činjenica su isti došli do takvog zaključka. Vještakinja je istaknula kako je mišljenje temeljila isključivo na nalazima vještaka u ovom sudskom postupku i to dr. Matutinovića i dr. Opačka koji su decidirano naveli da je zdravstveno stanje u direktnoj uzročno-posljedičnoj vezi sa predmetnom ozljedom. Takav stupanj funkcijskog oštećenja da je ocijenila s osnova predmetne ozljede u omjeru od 60%, što da se poklapa s mišljenjem nadležne službe HZMO-a. Na koncu, glede ozljede iz travnja 2016. u kojoj je tužiteljica zadobila prijelom 3. kosti donožja i uganuća lijevog koljena, što da je utjecalo na smanjenu radnu sposobnost u omjeru kako je utvrđeno.

18. Tužiteljica na kojoj je bio teret dokaza nije na nedvojben način dokazala da se nije mogla zaposliti sa preostalom radnom sposobnosti. Nije dokazala da se zbog umanjene radne sposobnosti ,(posljedice iz štetnog događaja iz kolovoza 2014.),nije mogla zaposliti s preostalom radnom sposobnošću. Štoviše, tužiteljica je u stranačkom iskazu navela da se Zavodu za zapošljavanje nije obratila sa zahtjevom radi prekvalificiranja za poslove sukladne preostaloj radnoj sposobnosti. Nije dokazala da se osim telefonskim putem obraćala poslodavcima radi zasnivanja radnog odnosa.

Kako tužiteljica nije umirovljena zbog opće nesposobnosti za rad, jer do gubitka opće radne sposobnosti nije ni došlo. Naime, kod tužiteljice je preostala radna sposobnost kojom je mogla raditi na drugim poslovima, uz opisana ograničenja.

Međutim, kako se tužiteljica nije pokušala zaposliti, to je za zaključiti kako tužiteljica nije poduzela ništa kako bi spriječila nastanak štete u vidu izgubljene zarade, pa se tuženika ne može obvezati na naknadu iste. Za istaći je kako je s osnova štetnog događaja koji se dogodio dana 12. kolovoza 2014. bolovanje tužiteljice bilo opravdano do dana 7. srpnja 2015., dok je tužiteljica naknadu u 100% iznosu primala sve do travnja 2016. godine, što nije bilo sporno, kako je to utvrdila i vještakinja dipl. oec Darka Cević u vještvu od 23. kolovoza 2021.

19. Slijedom prednjih utvrđenja temeljem citirane odredbe Zakona o obveznim odnosima, ovaj sud smatra kako tužiteljica nema pravo na isplatu izgubljene zarade, pa je zahtjev tužiteljice u cijelosti odbijen kao što je odlučeno pod toč. I. izreke presude.

20. Glede navoda punomoćnika tužitelja kako iznosi isplaćeni na ime kamata i troškova postupka ne bi bili obuhvaćeni ugovornom svotom i limitom police, već da je to isključivo glavnica isplaćene naknade, za navesti je kako tuženik kao osiguratelj odgovara isključivo do iznosa ugovorenog iznosa u koji iznos ulaze glavnica na ime odštete kao i troškovi parničnog postupka koji se vodio pod poslovnim brojem Pr 1135/15. Navedeno je potvrdio i Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi br. Rev 891/21-2 od 15. veljače 2022.

21. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154., a u svezi s čl. 155. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14) kao i u svezi s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, pa se tuženiku obistinjuje parnični trošak u iznosu od 384,80 eura i to iznos od 324,66 eura za troškove provedenog vještačenja te iznos od 150,91 eura na ime pristojbe žalbe, pa je zato odlučeno kao pod toč. II. izreke.

U Splitu, 2. listopada 2026.

S u d a c

Jerka Kovačić Garac

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnio u tri primjerka, pismeno, putem ovog suda za županijski sud.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

Broj zapisa: **9-3088e-0e434**

Kontrolni broj: **07f9b-d5774-c4dae**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

JERKA KOVAČIĆ GARAC

Elektronički potpisano: 02.10.2026T12:19:58 (UTC:2026-10-02T10:19:58Z)
Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>
Broj zapisa: d5b72442-12f9-4235-968d-1707723ae6de

Općinski sud u Splitu

